

۱-۶

برنامهنما

چی لازم دارم؟

Borna.montazer.ir

مگه همیشه

سختی های دنیا

واسه مون تپریل

به دارایی بشه؟

واسه

یه زندگی راحت

چی لازم داریم؟

■ **واسه به زندگی راحت چی لازم داریم؟** **مگه همیشه سختی های دنیا واسمون تبدیل به دارایی بشن؟**

■ برای به زندگی راحت توی آخرت چی لازم داریم؟ اگه واسه اون دنیا آماده نباشیم چی میشه؟
احتمالا الان دیگه به اندازه کافی واسه مون روشن شده که ما به فرقه‌هایی با بقیه موجودات داریم؛ زندگی مون ابدیه و تازه پامون رو که از این دنیا بیرون بذاریم، قراره زندگی اصلی مون شروع بشه!
حالا این وسط مسئله اینجاست که چی لازم داریم و چجوری باید خودمون رو واسه اونجا آماده کنیم؟
بالاخره آدم به سفر هم که داره میره دلش می‌خواد بدونه باید چهار تا کاسه بشقاب با خودش برده یا نه؟ اونجا که دیگه سفر آخرته و جای خود داره!

بالاخره آدم به سفر هم که داره میره دلش می‌خواد بدونه باید چهار تا کاسه بشقاب با خودش برداره یا نه؟ اونجا که دیگه سفر آخرته و جای خود داره! یعنی نه برگشتی توی کاره و نه مغازه‌ای که هرچی کم و کسری داریم بخوایم ازش بخریم! باید بشینیم و تا ابد حسرت نداشته‌هامون رو بخوریم یا درد و عذاب چیزهایی که با خودمون نیاوردیم رو تحمل کنیم! البته خودتون در جریانید که این «تا ابد» واقعیه و شوخی و اغراق و این حرف‌ها توی کارش نیست!

■ ابزار به تولد سالم!

■ ابزار چه؟

حالا چجوری بفهمیم چی لازم داریم؟ آفرین با قانون نسبت! حداقل میفهمیم همون جوری که به جنین هرچی رو که واسه استفاده کردن از دنیا لازم داره باید توی رحم مادرش بسازه و با خودش بیاره، ما هم هرچی واسه آخرت می‌خوایم رو باید از همین جا ببریم! که البته بهش می‌گن ابزار!

حالا ابزار جنین میشه دست و پا و چشم و قلب و ریه که باهاش بتونه توی دنیا زندگی کنه و خودش رو با امکانات اینجا جفت و جور کنه!

ابزار ما میشه قلب سلیمی که باهاش بتونیم هرچی اسم واسه آخرت و هماهنگ شدن با شرایط و امکاناتش لازم داریم، کسب کنیم!

خداییش قبول دارین که وقتی پای ابد و ابدیت میاد وسط دیگه کارمون با چهار تا عمل خوب و گوگولی راه نمیفته! ابزاری می‌خوایم که باهاش بتونیم کارهامون رو راه بندازیم و از نعمت‌های اون دنیا استفاده کنیم.

این وسط اگه ابزار نداشته باشیم یا با خودمون نبریم، مشکل از کیه؟
خب جوابش معلومه، خودمون!

یعنی همون جوری که اگه جنین با خودش دست و پا نیاره، خودش که عذاب میکشه نه دنیا! ما هم اگه با خودمون ابزار نبریم، این خودمونیم که عذاب می‌کشیم نه هیچ کس دیگه!

دوستم

● هر شب منتظر بودم، بابا با یه جعبه شیرینی بیاد خونه و بگه: «شام رستوران، شیرینی مدیریت!»

QR کد را اسکن کنید.

■ ابزار همون اسم

تا اینجا فهمیدیم که بدون ابزار مناسب واسه زندگی کردن توی هرجایی که باشه، کارمون ساخته است! یعنی فقط حسرت می‌خوریم و عذاب می‌کشیم! حالا درسته که دست و پا و اندام‌هایی که داریم توی دنیا ابزارمون محسوب میشن! ولی خب اینا که به درد آخرت نمی‌خورن که! چرا؟ چون شرایط زندگی آخرتی با شرایط دنیا فرق داره! درست مثل اینکه یکی بندنافش رو برداره بیاره دنیا و با اصرار بگه به جای معده و روده و کبد و کلیه می‌خواد کارهاش رو با بندناف راه بندازه!

با این حساب تنها چیزی که به درد آخرتمون می‌خوره یه قلب سلیمه که بتونیم باهاش اسم‌ها و صفت‌ها یا بهتره بگیم ابزاری که واسه آخرت لازم داریم رو کسب کنیم. ولی خب کسب اسم هم به این راحتی نیست! یعنی تا چیزی رو انقدری تمرین نکرده باشیم که توش ماهر بشیم و جزء دارایی‌هامون بشه، نمی‌تونیم ادعای کسب کردنش رو داشته باشیم! حالا هرکدوم از این اسم‌ها میشن یه ابزار و وسیله واسه استفاده کردن از امکانات خفن آخرت! اصلا هرچی بیشتر اسم داشته باشیم و توی این اسم‌ها قوی‌تر باشیم، توی آخرت هم اوضاع و احوالمون بهتره! البته اینم بگما که به دست آوردن این اسم‌ها خیلی هم اختیاری نیست! یعنی اگه ابزار اون دنیا رو جدی نگیریم، باید سختی‌های مطابقت نداشتن با شرایط اون دنیا رو تحمل کنیم که خودش میشه جهنم!

« اگه واسه اون دنیا آماده نباشیم چی میشه؟ »

آخرت اصلا شوخی نیست!
یعنی اگه بدون اسم و ابزار بریم اون دنیا،
کلاً کلاهمون پس معرکه است!

+ اما ثروت های آخرتی
فقط از راه ابزار و دارایی
به دست نمیان!

**[کم و کاستی ها، چیزهایی که از دست دادیم، یا
سختی هایی که میکشیم خودشون واسه**

آخرتمون ثروتند!

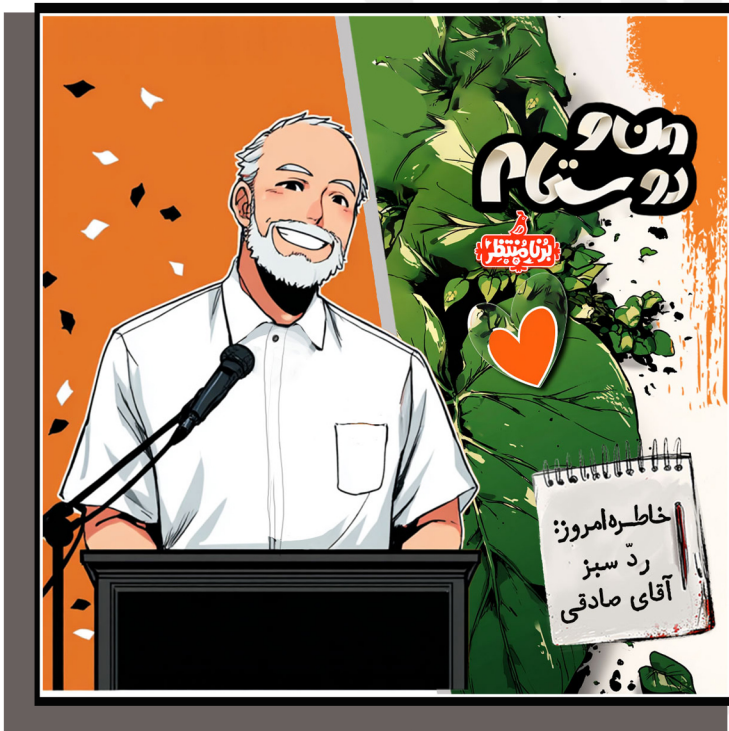

■ جهنم چه شکلیه؟

برعکس فکرهای عجیب و غریبی که بعضیا راجع به جهنم دارن، جهنم مثل یه بیمارستانه واسه برطرف کردن عیب و ایرادها و کوتاهی هایی که باید توی دنیا برطرف میشدن، اما با خودمون بردیمشون اون دنیا! طبیعتا مثل جنینی که تولد سالم نداره و باید انقدری توی بیمارستان باشه تا با شرایط دنیا میزون و هماهنگ بشه، ما هم طبق تعداد و نوع و شدت بیماری ها یا کم کاری هایی که داشتیم، باید تشریفمون رو ببریم بیمارستان آخرت تا بلکه بتونیم خودمون رو با شرایط اونجا سازگار کنیم! یعنی با شرایط بهشت! آخه دقیقا برعکس تصور خلیا، جهنم واسه خودش مستقل نیست و قسمتی از بهشته! منتها جایی که واسه اونایی تدارک دیده شده که با بهشت سازگاری ندارن! درست مثل یه بیمارستان که فضاش جوری تنظیم شده که مریضا بتونن با شرایط دنیا جفت و جور بشن یا اصلا درد کمتری رو حس کنن و شرایط کلیش با شرایط محیطی که توش قرار گرفته فرقی نداره!

اصلا هم لازم نیست کسی بهمون بگه جهنم لازم داریم یا نه! چرا؟ چون به محض اینکه پامون رو بذاریم اون دنیا خودمون دستمون میاد که با بهشت مطابقت داریم یا نه! یعنی همه کم و کاستی‌ها یا عیب و ایرادها مون فوری خودشون رو نشون میدن! البته این ایرادها توی دنیا هم بودن، ولی خب چون اونجا مخصوص ساختنه و جای دیدن نتیجه نیست، این عیب و ایرادا خیلی واسه مون واضح نبودن!

همون طور که یه آدم سالم توی بیمارستان مشکلی نداره و بهش دردی وارد نمیشه، ما هم اگه مشکلی نداشته باشیم، وسط جهنم هم که بریم طوریمون نمیشه! مگه با دیدن آدم‌هایی که اوضاع و احوالشون خوب نیست!

دوستتار

● بعضی‌ها هستن که کلا بی‌اثرن! ولی بودن بعضی آدم‌ها روی دنیا میذاره که هیچ وقت پاک نمیشه!

QR کد را اسکن کنید.

■ تجسم اعمال یعنی چی؟

حتی اگه جزء بچه تنبل‌های کلاس بوده باشیم و تا حالا هیچ چی هم توی سرمون نرفته باشه، دیگه اینو فهمیدیم که واسه یه زندگی راحت توی آخرت، یه تولد سالم لازم داریم. یعنی چی؟ یعنی باید همه اون ابزارهایی که واسه زندگی توی دنیای جدید لازم داریم رو با خودمون برده باشیم، که میشن دارایی ما! ولی خب هر عملی هم که فوری ابزار و دارایی‌مون نمیشه! اول از همه باید بدونیم داریم چیکار می‌کنیم و بعدش هم باید به اندازه کافی تکرارش کنیم تا تازه تبدیل بشه به اسم یا همون ابزاری که می‌خوایم. اصلا همین کارها هستن که شکل و شمایل‌مون رو توی اون دنیا می‌سازن! چون چه بخوایم، چه نخوایم درست مثل جنینی که داره بی‌وقفه واسه دنیا اندام‌سازی میکنه، ما هم داریم با همین فکر و خیال‌ها و تصمیم‌ها و انتخاب‌مون واسه اون دنیا ابزارسازی می‌کنیم. یا بهتره بگیم داریم شکل و شمایل خودمون رو واسه اون دنیا رقم می‌زنیم که بهش میگن تجسم اعمال!

■ آماده‌ی آخرت هستی؟

آماده‌ی آخرت هستی؟

borna.montazer.ir

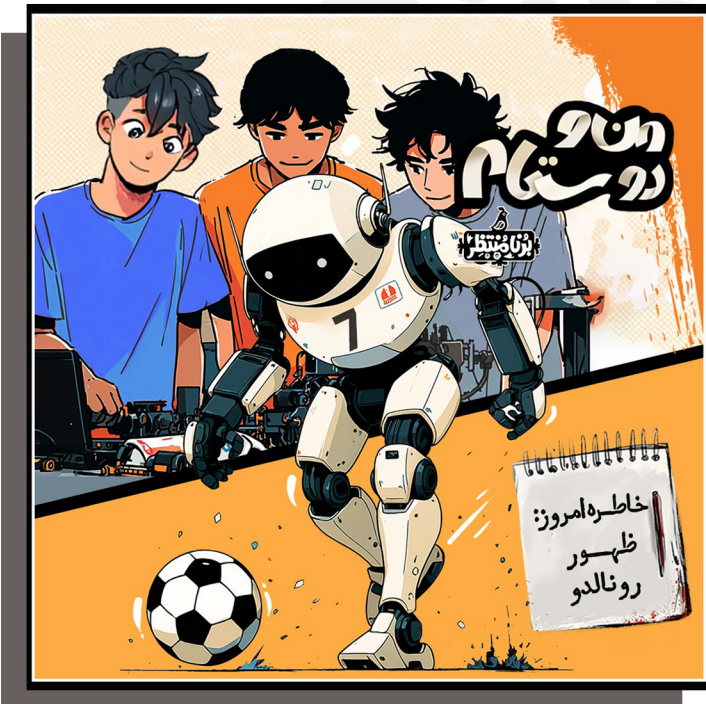
QR کد را اسکن کنید.

■ سختی‌ها به چه درد می‌خورن؟

تا الان کلی راجع به اینکه واسه اون دنیا چی لازم داریم، باهم حرف زدیم! فهمیدیم درسته که یه سری از داشته‌هامون از راه عمل و ابزارسازی به دست میان، اما یه راه دیگه هم واسه جمع کردن ثروت‌های آخرتی وجود داره که همیشه صبر کردن و تحمل سختی‌ها! اصلاً سهم همه ما از خوشی‌ها و ناخوشی‌های زندگی یه اندازه است! واسه همینم هست که اگه یکی توی دنیا سختی بکشه و هی به در بسته بخوره، جای نگرانی نداره! چون هرچی توی دنیا کم داریم، یا اصلاً داشتیم و از دست دادیم از بین نمیره! صاف میره و توی حساب ثروت‌های آخرتی‌مون ذخیره میشه!

اصلاً هرچی فشار و سختیه به خودهای قلبی‌مون وارد میشه و کاری به اصل و حقیقتمون نداره! یعنی اینجا از چیزهای کاذبمون میدیم و به جاش معادل حقیقیش رو توی آخرت به دست میاریم! اما چرا به این همه ثروت نیازه؟ چون اون دنیا با ابدیت رو به رو هستیم و اگه به اندازه کافی ثروت نداشته باشیم، کلاً کلاهمون پس معرکه است.

دوست‌های من

● زندگی واقعی هر کسی،
منحصر به خودشه...

QR کد را اسکن کنید.

■ کارما و تناسخ

حالا که تکلیفمون با چیزایی که برای اون دنیا چی لازم داریم، روشن شد، بد نیست یه نگاهی هم به زندگی کسایی بندازیم که به جای رفتن دنبال چیزهایی که واسه یه تولد سالم لازمه، میرن دنبال چیزهایی مثل کارما و تناسخ که کلا بیخیال کارهاشون بشن!

ما چی می‌گیم؟

می‌گیم دنیا محلی واسه تمرین و شبیه شدن به مریه، که توش به نسبت کارهایی که کردیم، قراره پاداش بگیریم یا سختی بکشیم! یعنی توی زندگی مون کلا یه نفریم که به نسبت کارهای هر مرحله، توی مرحله بعد اثر و نتیجه‌اش رومی بینیم.

نه قراره طبق تناسخ تبدیل به پروانه و کروکودیل بشیم که بخوان به جای ما تاوان اشتباه‌هامون رو پس بدن، یا اصلا کارهای خوبی که کردیم نیست و نابود بشه و خودمون به نیروانا پیوندیم!

نه مثل کارما می‌گیم هر کاری کنی عین همون توی دنیا به خودت برمی‌گرده و واسه کارهای خوبی که توی دنیا مشمول کارما نشدن یا واسه کارهای بدی که توی دنیا صاف و صوف نشدن، بی‌جواب می‌مونیم و هاج و واج همدیگه رو نگاه می‌کنیم!

ما می‌گیم همه چیز این دنیا روی حساب و کتابه و هر تصمیمی به نتیجه‌ای داره که دیر یا زود اثرش واسه مون مشخص میشه!

حالا سریع تا چیزایی که توی این 6 شماره یاد گرفتیم یادمون نرفته زود و تند و سریع بریم سراغ چراغ!

■ چراغ

QR کد را اسکن کنید.

Borna.montazer.ir

